

II Księga Kronik

Rozdział 29

1. Ezechiasz objął rządy, mając dwadzieścia pięć lat, a panował dwadzieścia dziewięć lat w Jerozolimie. Jego matka, córka Zachariasza, miała na imię Abbijja. 2. Czynił on to, co jest słuszne w oczach Pańskich, zupełnie tak, jak jego przodek, Dawid. 3. On to w pierwszym roku swego panowania, w miesiącu pierwszym otworzył bramy domu Pańskiego i naprawił je. 4. Wprowadził kapłanów i lewitów i zgromadził ich na dziedzińcu wschodnim. 5. Potem im rzekł: Posłuchajcie mnie, lewici! Teraz oczyśćcie siebie i oczyśćcie dom Pana, Boga ojców waszych. Usuńcie to, co nieczyste, z Miejsca Świętego. 6. Albowiem sprzeniewierzyli się nasi przodkowie i czynili to, co jest złe w oczach Pana, Boga naszego, opuścili Go i odwrócili oblicze od przybytku Pańskiego, a tyłem do niego się obrócili. 7. Zamknęli bramy przedsionka i pogasili lampy, nie składali w świątyni ofiar kadzielnych ani całopaleń Bogu Izraela. 8. Dlatego spadł gniew Pana na Judę i na Jerozolimę. I uczynił On ich postrachem, przedmiotem zdumienia i drwin, jak to sami widzieliście na własne oczy. 9. Oto dlaczego nasi przodkowie padali od miecza, a synowie nasi, nasze córki i nasze żony są w niewoli. 10. Teraz noszę w sercu zamiar zawarcia przymierza z Panem, Bogiem Izraela, aby odwrócił od nas zapalczywość swego gniewu. 11. Synowie moi, nie bądźcie teraz niedbali, bo wybrał was Pan, abyście stali przed Jego obliczem, abyście Mu służyli. Macie być Jego sługami i składać Mu ofiary kadzielne. 12. Powstali wtedy lewici: Machat, syn Amasaja, i Joel, syn Azariasza, z synów Kehata, a z synów Merariego: Kisz, syn Abdiego, i Azariasz, syn Jalleleela; z Gerszonitów zaś: Joach, syn Zimmy, i Eden, syn Joacha. 13. A z synów Elisafana: Szimri i Jejel; z synów Asafa: Zachariasz i Mattaniasz. 14. Z synów zaś Hemana: Jechiel i Szimei; z synów Jedutuna: Szemajasz i Uzzjel. 15. Zebrali oni swych braci i oczyścili się, a później, na rozkaz króla, według przepisów Pana, wkroczyli, by oczyścić dom Pański. 16. Weszli także kapłani do wnętrza domu Pańskiego, aby je oczyścić. Cokolwiek nieczystego znaleźli w świątyni Pańskiej, wszystko wyrzucali na dziedziniec domu Pańskiego. Następnie brali to lewici, wynosili na zewnątrz i wrzucali do potoku Cedron. 17. Zaczęli oczyszczanie w pierwszym dniu pierwszego miesiąca, a w dniu ósmym tego miesiąca weszli do przedsionka Pańskiego. Dokonywali oczyszczenia domu Pańskiego przez osiem dni. W szesnastym zaś dniu pierwszego miesiąca zakończyli. 18. Udali się następnie do samego króla Ezechiasza i oznajmili: Oczyściliśmy cały dom Pański: ołtarz całopalenia i wszystkie jego sprzęty, stół na chleby pokładne i wszystkie jego przybory. 19. Wszystkie też sprzęty, które zbezcześcił król Achaz w czasie swego panowania, gdy się sprzeniewierzył, na nowo ustawiliśmy i poświęcili. Oto one są przed ołtarzem Pańskim. 20. Nazajutrz rannem wstał król Ezechiasz, zebrał naczelników miasta i poszedł do domu Pańskiego. 21. Przyprowadzono wówczas siedem młodych cielców, siedem baranów, siedem jagniąt i siedem kozłów na ofiarę przebłagalną za królestwo, za świątynię i za Judę. Następnie polecił kapłanom, synom Aarona, by złożyli całopalenia na ołtarzu Pańskim. 22. Zabito te cielce, a kapłani wzięli

z nich krew i pokropili ołtarz. Następnie, zabiwszy barany, pokropili krwią ołtarz. Zabili jagnięta i skropili krwią ołtarz. **23.** Przyprowadzili potem kozły, przeznaczone na ofiarę za grzech, przed króla i zgromadzenie, aby położyli na nie ręce. **24.** Potem kapłani je zabili, a ich krew wylali na ołtarz jako ofiarę przebłagalną na zadośćuczynienie za całego Izraela, albowiem król nakazał całopalenie i przebłagalną ofiarę za całego Izraela. **25.** Postawił też lewitów w domu Pańskim z cymbałami, harfami i cytrami, według polecenia Dawida i Gada, "Widzącego" królewskiego, oraz proroka Natana, rozkaz bowiem pochodził od Pana za pośrednictwem Jego proroków. **26.** Stanęli więc lewici z instrumentami Dawida, a kapłani z trąbami. **27.** Wtedy rozkazał Ezechiasz złożyć na ołtarzu całopalną ofiarę, a skoro rozpoczęło się całopalenie, zaczęto śpiewać pieśń [ku czci] Pana przy wtórze trąb i instrumentów króla izraelskiego, Dawida. **28.** Całe zgromadzenie oddało pokłon, a pieśń rozbrzmiewała i trąby grały. Wszystko to trwało aż do końca ofiary całopalnej. **29.** Gdy zakończono całopalenia, król i wszyscy, którzy byli przy nim, upadli ze czcią na kolana i oddali pokłon. **30.** Król Ezechiasz i naczelnicy rozkazali lewitom wysławiać Pana słowami Dawida i "Widzącego" Asafa. Oni zaś wysławiali aż do radosnego uniesienia, padali na kolana i oddawali pokłon. **31.** W końcu przemówił Ezechiasz: Teraz podjęliście czynności kapłańskie dla Pana. Przystąpcie i przynóście ofiary krwawe i dziękczynne do świątyni Pańskiej. Wnosiło więc zgromadzenie ofiary krwawe i dziękczynne, a każdy, kto pragnął, składał również ofiary całopalenia. **32.** Liczba zaś całopaleń, które przynieśli do świątyni, była następująca: cielców siedemdziesiąt, baranów sto, jagniąt dwieście. Wszystko to na ofiarę całopalną dla Pana. **33.** Jako święte dary złożono: cielców sześćset, a owiec trzy tysiące. **34.** Za mało jednakże było kapłanów i nie zdołali obdrzeć ze skóry wszystkich ofiar całopalnych. Wsparli ich więc bracia ich, lewici, aż do zakończenia pracy, aż się kapłani oczyścili. Lewici bowiem byli gorliwsi w oczyszczaniu się niż kapłani. **35.** Obfite także całopalenie złożono oprócz tłuszczu ofiar biesiadnych i oprócz ofiar płynnych. Tak to wznowiona została służba Boża w świątyni Pańskiej. **36.** Uradował się wówczas Ezechiasz i cały lud, że Bóg takim duchem natchnął lud, sprawa bowiem została szybko przeprowadzona.